

1.560 kr. og for moderens vedkommende fra 828 kr. til 1.032 kr. Bidragsunderstøttelserne efter forsorgsloven bør efter udvalgets opfattelse som hidtil være af samme størrelse som normalbidraget.

Med hensyn til spørgsmålet om indtægtsgrænsen for adgang til forskudsvis at modtage bidrag udbetalt har udvalget anført, at der med den forhøjelse af indtægtsgrænsen, som blev gennemført ved lov af 25. juni 1960 med virkning fra 1. juli 1960, er sket en betydelig udvidelse af antallet af personer, som er berettiget til at modtage bidrag forskudsvis udbetalt. Ved den nye forsorgslovs ikrafttræden den 1. april 1962 er kredsen yderligere forøget som følge af en ændring i bestemmelserne om forsørgelsespligten. Ifølge denne bestemmelse består der ikke længere over for det offentlige nogen forpligtelse til at forsørge stedbørn. I konsekvens heraf har forsorgsloven fastsat, at hvis en bidragsberettiget er gift, kommer kun *halvdelen* af ægtefællernes samlede indtægt i betragtning ved beregning af indtægtsgrænsen. Det må herefter antages, at kun ca. 10 pct. af alle bidragsberettigede har indtægter, der afskærer dem fra at få bidrag udbetalt forskudsvis.

Inddrivelsesprocenten for bidrag udlagt af det offentlige til børns forsørgelse ligger på 75-80 pct. af det forskudsvis udlagte beløb.

På denne baggrund finder det familiepolitiske udvalg det rimeligt *helt at ophæve indtægtsgrænsen* for forsørgere for adgang til forskudsvis udbetaling af bidrag.

Såfremt indtægtsgrænsen for adgang til forskudsvis udbetaling af bidrag ophæves ud fra det synspunkt, at der er tale om et *udlæg*, idet det offentlige kan indkræve beløbet hos forsørgeren, er der efter udvalgets opfattelse *ikke* derved givet grundlag for at ophæve indtægtsgrænsen for adgang til bidragsunderstøttelser. Modtagelsen af disse synes at måtte være betinget af en vis trang. At ophæve indtægtsgrænsen ville gøre ydelsen til et almindeligt børnetilskud for enlige forsørgere ved siden af det allerede ydede almindelige børnetilskud. Til dette ydes et særligt tillæg for enlige forsørgere, og en ændring af reglerne om adgang til bidragsunderstøttelser måtte derfor i givet fald ses i sammenhæng med en ændring af bestemmelserne om det almindelige børnetilskud.

Med hensyn til kredsen af personer, der har adgang til bidragsunderstøttelser, har udvalget oplyst, at der i praksis har været følt behov for at lade de gældende regler omfatte også andre grupper af enlige forsørgere end dem, der er omfattet af loven. Dette gælder således i tilfælde, hvor forældrene til et barn ved den enes død levede adskilt, men hvor

der ikke, skønt der havde været grundlag herfor, er blevet udfærdiget nogen bidragsresolution, eller hvor forældrene til et barn har levet sammen, og den ene er afgået ved døden, inden ægteskab blev indgået. I sådanne tilfælde har justitsministeriet undertiden tilladt udfærdigelse af en bidragsresolution efter den pågældendes død, og på grundlag af denne resolution er der da blevet udbetalt bidrag. Udvalget finder det imidlertid rimeligt, at der direkte i loven optages hjemmel for at yde bidragsunderstøttelse i sådanne tilfælde, og justitsministeriet har sluttet sig til denne opfattelse. Udvalget har derfor afgivet et forslag herom.

Regeringen kan tiltræde Det familiepolitiske Udvalgs betragtninger med hensyn til ønskeligheden af, at *normalbidraget* forhøjes, og at der gives hjemmel for at udbetale *bidragsunderstøttelser* i enkelte tilfælde, som ikke hidtil har været omfattet af loven.

Regeringen finder, at forhøjelsen af normalbidraget bør gennemføres over en årrække, således at bidraget i første omgang forhøjes med et beløb, der svarer til forhøjelsen af de øvrige sociale ydelser, og får virkning fra 1. april 1964, og således at der pr. 1. april 1965, 1. april 1966 og 1. april 1967 sker en yderligere forhøjelse af bidragene m. v. Der er herved taget hensyn til det ønskelige i, at de, der efter en privatretlig resolution skal yde et bidrag til børn svarende til normalbidraget, ikke på een gang skal betale en for stor forhøjelse, samt til, at udgiften for statskassen til dækning af de bidrag, der ikke inddrives fra bidragskyldige, samt til bidragene til enker og enkemænd m. fl. og børnetilskud til pensionister ikke i finansåret 1964-65 belaster statskassen med en større procentvis merudgift end de øvrige sociale ydelser, og at stigningen derefter bør fordeles over en periode.

Med hensyn til spørgsmålet om *ophævelse af grænsen for adgang til forskudsvis at modtage bidrag* udbetalt af det offentlige bemærkes, at regeringen finder, at dette spørgsmål, også under hensyn til de udgifter, der vil være forbundet med gennemførelse af en regel herom, bør ses i sammenhæng med andre spørgsmål af familiepolitisk art.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til de enkelte paragraffer.

Udgifterne ved gennemførelse af lovforslaget må, beregnet efter reguleringspristal 100, anslås til i finansåret 1964-65 ca. 6,2 mill. kr., i finansåret 1965-66 ca. 12,3 mill. kr., i finansåret 1966-67 ca. 17,2 mill. kr. og derefter til ca. 23,4 mill. kr. årlig. Ca. halvdelen af udgiften vedrører forskud på bidrag til børn i og uden for ægteskab, resten bidrag til enkebørn m. v. og børnetilskud til folke- og invalidepensionister.